

I. Z życia wzięte:

Kardynał Stanisław Ryłko, *FORMACJA KATOLIKÓW ŚWIECKICH: WIELKIE WYZWANIE NASZYCH CZASÓW*: „Każdy chrześcijanin świecki ma swoją rolę do odegrania i swoje zadanie do wypełnienia zarówno wewnątrz wspólnoty kościelnej (ad intra) jak i na zewnątrz, w stosunku do świata (ad extra). W Kościele nie ma miejsca dla widzów i biernych obserwatorów! Ojciec Święty Franciszek mówił kiedyś o „chrześcijanach balkonowych”, którzy na życie Kościoła patrzą „z wygodnego balkonu”, „na dystans”, unikając bezpośredniego zaangażowania w jego misję. Odpowiedzią na to chrześcijaństwo „balkonowe” jest wizja Kościoła misyjnego... Pięknie streścił tę misję starożytny autor Listu do Diogneta: „Czym dusza w ciebie, tym w świecie są chrześcijanie...!”. Właśnie ta eklezjologia komunii jest fundamentem formacji wiernych świeckich”.

II. Rozważanie:

Współcześnie na człowieka oddziałują wielorakie siły. Postępuje sekularyzacja. Przemocny jest wpływ mediów. Tkanka kulturowa współczesnych społeczeństw nie zawiera już wartości inspirowanych wiarą. Chrześcijanie żyją coraz bardziej w kulturowej diasporze. Środowiska ich życia i pracy stają się coraz bardziej laickie. Dlatego konieczne jest wzmocnienie wewnętrznej siły człowieka. Brak formacji może doprowadzić do tego, że człowiek niczym pusty w środku karton zostanie zmiażdżony przez oddziałujące na niego siły zewnętrzne. Ludzkie wnętrze nie może być puste. Niezbędne jest formowanie sumienia. Wiara musi być ugruntowana. Jej prawdy dogłębnie poznane. Zasady moralne przyjęte sercem. Formacja, zwłaszcza prowadzona w ramach Akcji Katolickiej, ma prowadzić do odkrycia Jezusa, umiłowania Go i utożsamienia się z Nim.

Chrystus w czasie swej publicznej działalności świadomie tworzy Kościół. Ważnym etapem jego kształtowania się jest ostatnia wieczerza, którą Jezus spożywa ze swoimi uczniami. Wspólnota, którą zgromadził Chrystus, stała się Kościołem, gdy Pan, dając uczniom swoje Ciało i Krew pod postaciami chleba i wina, powiedział: „To czyńcie na moją pamiątkę”. Kościół jest odpowiedzią na to zadanie. Można powiedzieć, że on jest Eucharystią. W każdej epoce żywy Kościół będą tworzyć ci, którzy rzeczywiście uczestniczą we Mszy świętej. Wokół Eucharystii powinna skupiać się również praca formacyjna Akcji Katolickiej.

Zwróćmy uwagę, że tradycja Kościoła używa tego samego określenia *Corpus Christi* w odniesieniu do ciała Jezusa – Syna Maryi, Ciała eucharystycznego oraz Mistycznego Ciała Chrystusa, jakim jest Kościół. Jezus jest realnie obecny w Najświętszym Sakramencie.

Modlimy się do Niego, adorujemy Go, okazujemy Mu jak największą cześć oraz szacunek i oddanie. Jednoczymy się z Nim w czasie Komunii świętej. Wspólnotę wiernych tworzą wszyscy ci, którzy uczestniczą w tej wielkiej tajemnicy wiary, jaką jest Eucharystia. Tworzą ją przede wszystkim ci, którzy angażują się w jej życie, którzy należą do wspólnot i stowarzyszeń kościelnych. Szczególnie należący do Akcji Katolickiej – stowarzyszenie to znajduje się przecież w samym sercu Kościoła.

Akcja Katolicka nie jest jedną z wielu wspólnot apostolskich w Kościele. Jest stowarzyszeniem o charakterze publicznym. Jej członkowie starają się promować wartości Chrystusowej Ewangelii w tej sferze życia. Również Eucharystia ma charakter publiczny. Udając się na Mszę świętą wychodzimy ze swego domu lub mieszkania. Opuszczamy prywatną sferę życia i zmierzamy do kościoła, by publicznie wyrazić swoją wiarę. Eucharystia nie jest kultem prywatnym, czymś przynależnym tylko jednostce, która wybiera sobie jakąś formę modlitwy, kultu, obrzędu religijnego. Msza święta jest kultem wspólnotowym. Zaproszeni do niej są wszyscy. Eucharystia ma obejmować również każdą sferę życia.

III. Wnioski i postulaty pastoralne:

- Chrześcijanie w różny sposób wyrażają swoją więź z Kościołem. Wierni świeccy wyrażają ją, poprzez słowa: nasz ksiądz, nasza parafia, nasz kościół. Wypowiadając je, wyrażają swój związek ze wspólnotą parafialną, świątynią, w której się modlą, oraz z kapłanem, który im służy. Również duchowni często mówią: moja parafia, mój kościół, nasza diecezja. Te słowa świadczą o autentycznej miłości do Kościoła i pragnieniu służby dla niego. Ważne, byśmy w ramach Akcji Katolickiej kształtowali w sobie takie postawy. Tak powinni odnosić się do wspólnoty Kościoła zarówno asystenci kościelni stowarzyszenia, jak i wierni świeccy zrzeszeni w Akcji Katolickiej.
- Jest jednak jeszcze inna strona traktowania Kościoła jako „naszej” wspólnoty. W okresie posoborowym wielu katolików uwierzyło, że jest on tylko nasz, w tym sensie, że można go dowolnie reformować, tak jakby był zwykłą ludzką organizacją. Zapomnieliśmy, że jest on Chrystusowy. Nie wolno nam ignorować nauczania Jezusa Chrystusa na temat wiary i moralności.
- Dlaczego spotkanie z Chrystusem eucharystycznym jest tak ważne? Przede wszystkim dlatego, że Jego śmierć przyniosła wszystkim ludziom największe szczęście, zbawienie, życie wieczne. Jego śmierć otworzyła Jego przyjacielom bramę do nieba. Owoce Jego śmierci są dla nas dostępne w Komunii świętej. Pan mówi: „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne”. Kto spożywa Jego Ciało przyjmuje dar zbawienia – przyjmuje zbawienie wysłużone wszystkim na krzyżu.